

Sygn. akt IX Ga 441/14

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lutego 2015 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie IX Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Sławomir Boratyński (spr.)

Sędziowie: SO Liliana Stępkowska

SO Jacek Widło

Protokolant: stażysta Elżbieta Zentar

na rozprawie w dniu 27 lutego 2015 roku rozpoznał sprawę

z wniosku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) z siedzibą w L.

o wpis

na skutek apelacji wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Rejonowego Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku z dnia 9 października 2014 roku, sygn. akt LU VI Ns. Rej. KRS (...)

uchylić zaskarżone postanowienie w zakresie punktu II i III, i przekazać sprawę Sądowi Rejonowemu Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku do ponownego rozpoznania.

Sygn.. akt IX Ga 441 / 14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 9 października 2014 r. Sąd Rejonowy Lublin Wschód w Lublinie z siedzibą w Ś. VI Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym wniosku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) z siedzibą w L. o dokonanie zmian w rejestrze przedsiębiorców dokonał wpisu zmian ujętych w pkt I postanowienia oddalił wniosek o wpis w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego w pozostałym zakresie (pkt II) oraz przyjął do akt rejestrowych dokumenty finansowe spółki za okres od 25 listopada 2013 r. do 30 listopada 2013 r. (pkt III) .

Jako uzasadnienie postanowienia wskazano ,że wnioskiem z dnia 08 lipca 2014 r. wnioskodawca domagał się ujawnienia w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego wzmianki o złożeniu, dokumentów finansowych spółki za okres od 25 listopada 2013 r. do 30 listopada 2013| r. oraz zmian w zakresie sposobu reprezentacji spółki , a także wykreślenia prokurenta.

Sąd I instancji uznał ,że wniosek w części dotyczącej ujawnienia wzmianki o złożonym finansowym Spółki za okres od 25 listopada 2013 r. do 30 listopada 2013 r. podlega oddaleniu. Z treści art. 40 ust. 2-5 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (tekst jedn. - Dz. U. z 2007 r. Nr 168, poz. 1186 z późn. zm.) wynika , iż w i rejestrze przedsiębiorców zamieszcza się wzmiankę o złożeniu sprawozdania finansowego, opinii biegłego rewidenta, uchwały bądź zatwierdzeniu sprawozdania finansowego i podziale zysku lub pokrycia i wzmiankę o złożeniu sprawozdania z działalności. Wskazano ,że również art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 24 września 1994r. o rachunkowości - tekst jednolity Dz. U. z 2009r. Nr 152, poz. 1223 z późn. zm.) nakłada na kierowników obowiązek złożenia w rejestrze sądowym

rocznego sprawozdania finansowego, opinii biegłego rewidenta, jeżeli podlegało ono badaniu zgodnie z przepisami art. 64 ust. 1 ustawy, uchwały bądź postanowienia o zatwierdzeniu sprawozdania finansowego i podziale zysku lub pokryciu straty, a w przypadku spółek kapitałowych, towarzystw ubezpieczeń wzajemnych, spółdzielni oraz przedsiębiorstw państwowych - także sprawozdania z działalności. Sąd I instancji wskazał, że roczne sprawozdanie dotyczy roku obrotowego, który zgodnie z definicją przyjętą w art. 3 ust. 1 pkt 9 ustawy o rachunkowości obejmuje rok kalendarzowy lub inny okres trwający 12 kolejnych pełnych miesięcy kalendarzowych. Rok obrotowy lub jego zmiany określa umowa, na podstawie której utworzono jednostkę. Jeżeli jednostka rozpoczęła działalność w drugiej połowie przyjętego roku obrotowego, to można księgi rachunkowe i sprawozdanie finansowe za ten okres połączyć z księgami rachunkowymi i sprawozdaniem finansowym za rok następny. Sąd I instancji wskazał, że w przedmiotowej sprawie umowa o zawiązaniu spółki została sporządzona w dniu 22 października 2013 r., zaś spółka została wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego w dniu 25 listopada 2013 r. (vide: postanowienie wydane w sprawie sygn. akt LU VI Ns. Rej. KRS (...) k. 36 -37 v) zaś zapis par. 20 umowy spółki stanowi, iż rokiem obrachunkowym jest okres pełnych, następujących po sobie 12 miesięcy kalendarzowych od dnia 01 grudnia do dnia 30 listopada. Zatem okres od 25 listopada 2013 r. do 30 listopada 2013 r. jest okresem krótszym niż rok, który zgodnie z wyżej wymienionymi przepisami prawa nie podlega ujawnieniu w Krajowym Rejestrze Sądowym.

Mając na uwadze przepis art. 9 ust. 2 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym Sąd I instancji przyjął do akt rejestrowych spółki złożone dokumenty finansowe za okres od 07 listopada 2013 r. do 30 listopada 2013 r.

Na powyższe rozstrzygnięcie zawarte w postanowieniu z dnia 9 października 2014 r. wnioskodawca wniósł apelację zaskarżając postanowienie Sądu Rejonowego Lublin - Wschód w części odnoszącej się do pkt II – wnosząc o jego zmianę oraz III – wnosząc o jego uchylenie. Apelujący wniósł również o zasądzenie na rzecz skarżącej spółki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Postanowieniu temu apelujący zarzucił:

- naruszenie art. 40 pkt 2-5 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 roku o Krajowym Rejestrze Sądowym poprzez jego niezastosowanie i odmowę dokonania wpisu w dziale 3 rejestru wzmianki o złożonych dokumentach, to jest wzmianki o złożeniu rocznego sprawozdania finansowego, uchwały o zatwierdzeniu sprawozdania finansowego, sprawozdania z działalności podmiotu za okres od 31.10.2013 r. do 30.11.2013 roku

- naruszenie art. 3 pkt 1 ppkt 9 ustawy z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości poprzez jego błędną wykładnię i uznanie, że przepis ten nakłada na spółkę, która rozpoczęła działalność w drugiej połowie przyjętego roku obrachunkowego, obowiązek składania sprawozdania finansowego i innych dokumentów razem z dokumentami na rok następny, w sytuacji gdy przepis ten formułuje jedynie takie uprawnienie dla spółki, i w konsekwencji poprzez odmowę dokonania wpisu w dziale 3 rejestru wzmianki o złożonych dokumentach, to jest wzmianki o złożeniu rocznego sprawozdania finansowego, uchwały o zatwierdzeniu sprawozdania finansowego, sprawozdania z działalności podmiotu za okres od 31.10.2013 r. do 30.11.2013 roku.

W piśmie z dnia 12 grudnia 2014 r. apelujący dokonał modyfikacji swoje żądania i wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Okręgowy Sąd Gospodarczy w Lublinie rozpoznając przedmiotową apelację ustalił i zważył co następuje:

Przed przystąpieniem do merytorycznej oceny zasadności wniesionego środka zaskarżenia należało wskazać, że powyższe rozstrzygnięcie zawarte w przedmiotowym postanowieniu jako rozstrzygnięcie merytoryczne zostało zaskarżone apelacją przez wnioskodawcę w zakresie pkt II i III. Uzasadnienie zaskarżonego postanowienia wprawdzie nie odnosiło się w ogóle do wniosku w zakresie prokury i jak zasadnie zarzucała to apelacja nie można było na jego podstawie ustalić czy jest to przeoczenie Sądu I instancji czy też Sąd ten nie znalazł podstaw do dokonania przedmiotowej zmiany. W tym zakresie po wniesieniu apelacji zaskarżone postanowienie zostało jednak uzupełnione przez Sąd I instancji i w tym zakresie rozstrzygnięcie przez Sąd I instancji w tej części stało się bezprzedmiotowe.

Wniesiona apelacja zdaniem Sądu Okręgowego jest zasadna i w całości zasługuje na jej uwzględnienie chociaż w jej zarzutach i uzasadnieniu skarżący często posługuje się datą 31 października zamiast datą 25 listopada . Sąd II instancji potraktował to jednakże jako oczywistą omyłkę pisarską pełnomocnika wnioskodawcy .

Nie ulega wątpliwości ,że stosownie do przepisów ustawy o rachunkowości , na które powołał się Sąd I instancji oraz sam apelujący rokiem obrotowym co do zasady jest rok kalendarzowy , jeżeli oczywiście umowa spółki lub statut nie stanowią inaczej . W niniejszym przypadku statut spółki nie potwierdza jednakże , że rokiem obrotowym jest rok kalendarzowy . W niniejszym przypadku spółka będąca wnioskodawcą dokonała zatem zmiany sposobu obliczania roku obrotowego oraz określiła go w inny sposób niż by to wynikało z przepisów ustawy o rachunkowości , ale w granicach dopuszczonych przez ustawodawcę , a zakreślonych w powyższej ustawie .

Przedmiotowa spółka rozpoczęła działalność gospodarczą w drugiej połowie roku obrotowego jakim był rok 2013 , tuż po jej wpisaniu do KRS. Sądowi rejestrowemu przy odmowie dokonania wpisu do rejestru wzmianki o złożeniu sprawozdania finansowego odnoszącego się do okresu z roku 2013 uszło natomiast powyższe uwadze . W przypadku zatem skarżącego nie było w ogóle możliwe , tak jak to przyjął Sąd rejestrowy , aby dokumentacja finansowa spółki , aby sam wniosek dotyczący ujawnienia w rejestrze wzmianki o złożeniu rocznego sprawozdania finansowego, sprawozdania z działalności, uchwał o zatwierdzeniu sprawozdania finansowego, pokryciu straty mógł dotyczyć pełnego roku obrotowego , czyli kolejnych dwunastu miesięcy. Jest też oczywistym ,że sprawozdanie roczne winno odpowiadać z założenia jeśli chodzi o okres , za który zostało ono sporządzone co do zasady wymogom odnoszącym się do pełnego roku obrotowego i prawidłowości jego sporządzenia pod tym właśnie względem , a co wynika wprost z przytoczonych przez Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia przepisów ustawy o rachunkowości . Nie można zatem pomijać kwestii czasu , za które roczne sprawozdanie finansowe zostało sporządzone i ta kwestia w tym względzie nie może być oceniana w oderwaniu od postanowień ustawy odnoszących się do roku obrotowego. Brak jest jednak podstaw co zresztą zauważa także sam ustawodawca w tej ustawie , aby za każdym razem , jak chce tego Sąd rejestrowy sprawozdanie roczne , którego złożenie do akt rejestrowych podlega ujawnieniu w rejestrze obejmowało zawsze pełny okres sprawozdawcy, obejmujący właśnie okres pełnych dwunastu miesięcy , a zatem pełny rok obrotowy . Wynika to bowiem wprost z przepisu tej ustawy , na który powołał się zresztą Sąd I instancji oraz jego wykładni literalnej . Z przepisu tego wynika bowiem wprost ,że w przypadku gdy dany podmiot rozpoczął działalność już w trakcie trwania roku obrotowego sprawozdanie finansowe za ten okres jako za pierwszy rok swojej działalności , gdy nie jest on pełny i wynosi mniej niż sześć miesięcy może połączyć ze sprawozdaniem za rok następny . W tym zatem przypadku ustawodawca dopuścił więc odstępstwo od zasady że sprawozdanie roczne winno się pokrywać i odnosić tylko i wyłącznie do pełnego roku obrotowego oraz ,że roczne sprawozdanie może być sporządzone tylko i wyłącznie za rok obrotowy . Jak wynika z powyższego przepisu również w przypadku zmiany roku obrotowego pierwszy po zmianie rok obrotowy powinien być dłuższy niż 12 kolejnych miesięcy. Ten ostatni zapis także podważa zatem powyższą zasadę ,że rok obrotowy może wynosić tylko i wyłącznie 12 kolejnych miesięcy , a zatem ,że roczne sprawozdanie może również obejmować tylko 12 kolejnych miesięcy . Tym samym sam ustawodawca dopuszcza zasadę istnienia sprawozdania finansowego rocznego za okres dłuższy niż pełny rok obrotowy . Jak jednakże wynika z powyższego przepisu użycie w nim słowa „może” oznacza również ,że apelujący jako spółka prawa handlowego nie była zobligowana do takiego działania . Przepis ten stanowi bowiem o jedynie o takiej możliwości , a zatem to od spółki ostatecznie zależy czy chce z tego uprawnienia skorzystać , czy też nie. Powyższe zatem oznacza też , że gdy dana spółka z tego uprawnienia nie korzysta to wówczas sprawozdanie roczne , do którego sporządzenia jest ona zresztą zobligowana nie tylko może , ale wręcz musi być także sporządzone i obejmować w tym przypadku okres krótszy niż owe 12 kolejnych miesięcy .

Jak wynika z materiału dowodowego , w tym przedmiotowego wniosku znajdującego się w aktach rejestrowych w niniejszym przypadku skarżący z tego uprawnienia jakie dał mu ustawodawca w zakresie połączenia sprawozdań rocznych nie skorzystał i nie połączył sprawozdania rocznego za pierwszy rok swojej działalności , obejmujący okres z roku 2013 ze sprawozdaniem za rok następny tj. obejmującym również okres za rok 2014 . Z materiału dowodowego nie wynika też , aby sprawozdanie objęte przedmiotowym wnioskiem , które było rzeczywiście tylko i wyłącznie sprawozdaniem sporządzonym za okres krótszy niż jeden miesiąc , a nie sprawozdaniem skarżącego za

cały rok obrotowy . Jak wynika z powyższego wolą ustawodawcy było natomiast , aby w określonych przypadkach wynikających z ustawy sprawozdanie roczne mogło obejmować również okres nie tylko dłuższy , ale też krótszy niż okres pełnych dwunastu miesięcy . Z takim przypadkiem mamy też w ocenie Sądu Okręgowego do czynienia w niniejszej sprawie co zasadnie też zarzuca skarżący .Ma marginesie należy tylko wskazać ,że na okoliczność ,że taką właśnie sytuację przewidział zresztą sam ustawodawca zwrócił uwagę również Sąd Rejonowy w treści swojego uzasadnienia przywołując powyższy przepis jednakże dyspozycji tego przepisu nie zastosował przy ocenie zasadności przedmiotowego wniosku rejestrowego .

Przyjęcie stanowiska Sądu rejestrowego prowadzić będzie nadto do sytuacji , w której w przypadku przedmiotowej spółki nie będzie istnieć sprawozdanie za rok obrotowy obejmujące tylko rzeczywisty dany okres jej działalności gospodarczej jakim jest część roku 2013 , jako rok sprawozdawczy , który to okres w tym konkretnym przypadku rzeczywiście nie pokrywa się z pełnym okresem dwunastu miesięcy , a więc rokiem obrotowym jako zasadą w rozumieniu ustawy o rachunkowości .To zaś by w ocenie Sądu Okręgowego rodziło konsekwencje w postaci braku możliwości wywiązania się przez przedmiotową spółkę z obowiązków wynikających chociażby z przepisu art. 231 § 2 ksh . W przypadku uzyskania przez spółkę w działalności w roku 2013 zysku albo też poniesienia przez nią straty nie będzie w ogóle możliwe podjęcie uchwały o podziale zysku albo pokryciu straty przez zgromadzenie wspólników , jeżeli sprawy te nie zostały wyłączone spod kompetencji tego organu . Istnienie także niepełnego roku obrotowego jako takiego dopuszcza wreszcie również ustawodawca w Kodeksie spółek handlowych . Ustawodawca w tym akcie prawnym wprowadzając w jego przepisach pojęcie „pełnego roku obrotowego” w kontekście odnoszącym się do sprawozdania finansowego i mandatu członka zarządu , tym samym dopuszcza możliwość istnienia roku obrotowego niepełnego , a więc , krótszego niż okres dwunastu miesięcy . W przepisie art. 202 § 1 postanowiono bowiem ,że jeżeli umowa spółki nie stanowi inaczej, mandat członka zarządu wygasa z dniem odbycia zgromadzenia wspólników zatwierdzającego sprawozdanie finansowe za pierwszy pełny rok obrotowy pełnienia funkcji członka zarządu. W § 2 stanowi natomiast ,że w przypadku powołania członka zarządu na okres dłuższy niż rok, mandat członka zarządu wygasa z dniem odbycia zgromadzenia wspólników, zatwierdzającego sprawozdanie finansowe za ostatni pełny rok obrotowy pełnienia funkcji członka zarządu, chyba że umowa spółki stanowi inaczej.

Podobne stanowisko zajął także Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 24 kwietnia 2014 r. – sygn.. akt CZP 15/14 w której stwierdził ,że jeżeli w umowie spółki postanowiono ,że rokiem obrotowym jest rok kalendarzowy a spółka rozpoczęła działalność w pierwszej połowie roku jej pierwszym rocznym sprawozdaniem finansowym podlegającym wpisowo do rejestru na podstawie art. 40 pkt 2 ustawy o KRS jest sprawozdanie obejmujące okres od dnia rozpoczęcia przez nią działalności do końca roku kalendarzowego .Wynika z tego ,że aby sprawozdanie zostało ujawnione w rejestrze na podstawie w/w przepisu nie musi ono obejmować pełnych dwunastu miesięcy (LEX nr 1463799, Biul.SN 2014/4/9, Głosa 2014/12/13).

W uzasadnieniu tej uchwały Sąd Najwyższy wprost wskazał ,że : wykładnia art. 40 pkt 2 uKRS, stanowiącego, że w dziale 3 rejestru przedsiębiorców zamieszcza się wzmiankę o złożeniu między innymi rocznego sprawozdania finansowego, nie może pomijać, iż przepis ten pozostaje w ścisłym związku z art. 69 ust. 1 ustawy o rachunkowości, przewidującym obowiązek złożenia przez kierownika jednostki we właściwym rejestrze sądowym między innymi rocznego sprawozdania finansowego oraz z pozostałymi przepisami tej ustawy dotyczącymi sprawozdawczości finansowej. Sprawozdanie finansowe jest pojęciem ogólnym odnoszącym się do opisu działalności finansowej jednostki w określonym czasie sprawozdawczym, natomiast roczne sprawozdanie finansowe jest dokumentem księgowym obejmującym wskazane w ustawie dane o działalności finansowej przedsiębiorcy, sporządzonym w związku z zamknięciem ksiąg rachunkowych z powodu zakończenia roku obrotowego (art. 12 ust. 2 pkt 1 ustawy o rachunkowości). Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 9 ustawy o rachunkowości rokiem obrotowym jest rok kalendarzowy lub inny okres trwający 12 kolejnych pełnych miesięcy kalendarzowych, stosowany również do celów podatkowych. Rok obrotowy i jego zmiany określa statut lub umowa, na podstawie której utworzono jednostkę. Jeżeli jednostka rozpoczęła działalność w drugiej połowie przyjętego roku obrotowego, może połączyć księgi rachunkowe i sprawozdanie finansowe za ten okres z księgami rachunkowymi i sprawozdaniem finansowym za rok następny, zaś w przypadku zmiany roku obrotowego pierwszy po zmianie rok obrotowy powinien być dłuższy niż 12 kolejnych

miesiący. Z regulacji tej wynika, że rok obrotowy powinien pokrywać się z rokiem podatkowym oraz że zasadą jest dwunastomiesięczny rok obrotowy, przy czym przedsiębiorca może w statucie lub umowie przyjąć jako rok obrotowy rok kalendarzowy albo inny okres trwający 12 kolejnych pełnych miesięcy. Od zasady dwunastomiesięcznego roku obrotowego art. 3 ust. 1 pkt 9 ustawy o rachunkowości przewiduje wyjątki: dłuższy niż 12 miesięcy rok obrotowy jeżeli nastąpiła zmiana roku obrotowego określonego w umowie lub statucie, a także jeżeli przedsiębiorca rozpoczął działalność w drugiej połowie przyjętego jako rok obrotowy roku kalendarzowego i wybrał możliwość połączenia okresu sprawozdawczego z kolejnym rokiem obrotowym oraz krótszy niż 12 miesięcy rok obrotowy, jeżeli przedsiębiorca rozpoczął działalność w drugiej połowie roku kalendarzowego przyjętego jako rok obrotowy i nie połączył okresu sprawozdawczego z kolejnym rokiem obrotowym. Wprawdzie w art. 3 ust. 1 pkt 9 ustawy o rachunkowości ustawodawca nie wymienił wyraźnie sytuacji, gdy przedsiębiorca rozpoczął działalność w pierwszej połowie roku kalendarzowego, przyjętego jako rok obrotowy, jednak nie ulega wątpliwości, że wówczas pierwszym rokiem obrotowym jest okres krótszy niż 12 kolejnych miesięcy kalendarzowych. Z przepisu tego wynika bowiem, że w takiej sytuacji przedsiębiorca nie może połączyć pierwszego sprawozdania finansowego ze sprawozdaniem za kolejny rok obrotowy, a zatem z końcem roku obrotowego wskazanego w umowie spółki lub w statucie jako rok obrotowy dochodzi do zamknięcia ksiąg rachunkowych i sporządzenia rocznego sprawozdania finansowego. Jeżeli więc w umowie spółki lub statucie przyjęto jako rok obrotowy rok kalendarzowy, a spółka rozpoczęła działalność w pierwszej połowie roku kalendarzowego, to pierwszym rokiem obrotowym jest dla niej okres od dnia rozpoczęcia działalności do ostatniego dnia roku, w którym działalność została rozpoczęta. Taką regulację przewiduje wprost art. 8 ust. 1 i 2 u.p.d.o.p. W przepisie ust. 1 rok podatkowy określony został tak samo jak rok obrotowy w art. 3 ust. 1 pkt 9 zd. pierwsze ustawy o rachunkowości zaś w ust. 2 stwierdzono, że w przypadku podjęcia po raz pierwszy działalności, pierwszy rok podatkowy trwa od dnia rozpoczęcia działalności do końca roku kalendarzowego albo do ostatniego dnia wybranego roku podatkowego, nie dłużej jednak niż dwanaście kolejnych miesięcy kalendarzowych.

Zarówno zatem wykładnia językowa art. 3 ust. 1 pkt 9 ustawy o rachunkowości jak i wykładnia systemowa tego przepisu w związku z art. 8 ust. 2 u.p.d.o.p. oraz konieczność zachowania spójności między pojęciem roku obrotowego zawartym w ustawie o rachunkowości i pojęciem roku podatkowego zawartym w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych prowadzi do stwierdzenia, że pierwszym rocznym sprawozdaniem finansowym podlegającym wpisowi do rejestru na podstawie art. 40 pkt 2 uKRS jest sprawozdanie obejmujące okres od dnia rozpoczęcia działalności przez spółkę do końca roku kalendarzowego przyjętego przez nią jako rok obrachunkowy.

Tak więc w niniejszym przypadku mając powyższe na względzie Sąd I instancji jako sąd rejestrowy niezasadnie odmówił dokonania wpisu wzmianki o złożeniu sprawozdania finansowego spółki za pierwszy rok obrotowy jej działalności zgodnie z wnioskiem skarżącego .

W tym miejscu należy również wskazać ,że stosownie do przepisu art. 694⁷ kpc w razie uwzględnienia środka odwoławczego od orzeczenia wydanego w postępowaniu rejestrowym, dotyczącego wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego, sąd drugiej instancji uchyla zaskarżone orzeczenie i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania sądowi rejestrowemu. Rozpoznając ponownie sprawę, sąd rejestrowy uwzględnia natomiast wskazania sądu drugiej instancji oraz aktualny stan rejestru. Powyższe oznacza zatem ,że w sprawach rejestrowych sąd drugiej instancji nie jest władny orzekać reformatoryjnie. Uznając apelację za uzasadnioną, sąd odwoławczy zaskarżone postanowienie może tylko i wyłącznie uchylić i sprawę przekazać sądowi rejonowemu do ponownego rozpoznania. K. charakter sprawowanego przez sąd drugiej instancji nadzoru judykacyjnego sprawia, że wadliwość zaskarżonego postanowienia sądu rejestrowego może usunąć wyłącznie tenże sąd rejestrowy.

W tej sytuacji Sądu Okręgowego uwzględniając zasadność wniesionej apelacji oraz mając na względzie przepis art. 694⁷ kpc uchylił zaskarżone postanowienie i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji .

O kosztach postępowania za II instancję rozstrzygnięto w oparciu o przepis art. 108 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc i w zw. z art. 7 ustawy o KRS . Zgodnie z zapisem z § 1 tego przepisu sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji. Zgodnie zaś z zapisem z § 2 sąd drugiej instancji, uchylając zaskarżone orzeczenie i

przekazując sprawę sądowi pierwszej instancji do rozpoznania, pozostawia temu sądowi rozstrzygnięcie o kosztach instancji odwoławczej.